Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 722/2025
11.06.2025. godina
Beograd

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Milene Rašić, predsednika veća, Gordane Kojić, Aleksandra Stepanovića, Tatjane Vuković i Svetlane Tomić Jokić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Vesnom Zarić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu maloletnog AA i dr., zbog krivičnog dela teška telesna povreda iz člana 121. stav 1. u vezi člana 33. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca maloletnog AA - advokata Ivane Jarkovački Miletić, podnetom protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Pančevu KM br.22/24 od 28.11.2024. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kžm1 5/25 od 19.02.2025. godine, u sednici veća održanoj dana 11.06.2025. godine, doneo je

R E Š E NJ E

ODBACUJE SE kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti branioca maloletnog AA - advokata Ivane Jarkovački Miletić, podnet protiv pravnosnažnih rešenja Višeg suda u Pančevu KM br.22/24 od 28.11.2024. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kžm1 5/25 od 19.02.2025. godine.

O b r a z l o ž e nj e

Rešenjem Višeg suda u Pančevu KM br.22/24 od 28.11.2024. godine prema maloletnom AA, između ostalih, izrečena je vaspitna mera posebne obaveze da se bez naknade uključi u poslove socijalnog, lokalnog ili ekološkog sadržaja. Oštećeni je upućen na parnicu radi ostvarivanja imovinskopravnog zahteva a odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padnu na teret budžetskih sredstava suda.

Rešenjem Apelacionog suda u Beogradu Kžm1 5/25 od 19.02.2025. godine odbijene su kao neosnovane žalbe branilaca maloletnih i rešenje Višeg suda u Pančevu KM br.22/24 od 28.11.2024. godine, potvrđeno.

Protiv navedenih pravnosnažnih rešenja zahtev za zaštitu zakonitosti podnela je branilac maloletnog AA - advokat Ivana Jarkovački Miletić, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 1) ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud usvoji kao osnovan podneti zahtev, preinači pobijana rešenja i prema maloletnom obustavi postupak.

Vrhovni sud je u sednici veća, ispitujući zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog u smislu odredbi člana 487. Zakonika o krivičnom postupku, ocenio da je zahtev nedozvoljen, iz sledećih razloga:

Odredbom člana 484. ZKP propisano je da se u zahtevu za zaštitu zakonitosti mora navesti razlog za njegovo podnošenje (član 485. stav 1. ZKP). Kada se zahtev podnosi zbog povrede zakona (član 485. stav 1. tačka 1) ZKP) okrivljeni preko svog branioca, a i sam branilac koji u korist okrivljenog preduzima sve radnje koje može preduzeti okrivljeni (član 71. tačka 5) ZKP), takav zahtev može podneti samo iz razloga propisanih odredbom člana 485. stav 4. ZKP, dakle ograničeno je pravo okrivljenog i njegovog branioca na podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti u pogledu razloga zbog kojih mogu podneti ovaj vanredni pravni lek i to taksativnim nabrajanjem povreda zakona koje su učinjene u prvostepenom postupku i u postupku pred apelacionim odnosno drugostepenim sudom i to zbog povreda odredaba člana 74, člana 438. stav 1. tačka 1) i 4) i tačka 7) do 10) i stav 2. tačka 1), člana 439. tačka 1) do 3) i člana 441. stav 3. i 4. ZKP.

Odredbom člana 487. stav 1. tačka 2) ZKP propisano je da će Vrhovni kasacioni sud u sednici veća rešenjem odbaciti zahtev za zaštitu zakonitosti, ako je nedozvoljen (član 482. stav 2, član 483. i član 485. stav 4. ZKP).

Branilac maloletnog u podnetom zahtevu kao razlog podnošenja zahteva navodi bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 1) ZKP, zbog koje je podnošenje zahteva dozvoljeno okrivljenom. Međutim, u obrazloženju navedene povrede zakona branilac ne ukazuje zbog čega smatra da su iskazi maloletnih saizvršilaca nezakoniti dokazi, već suštinski osporava njihove iskaze dajući sopstvenu ocenu njihovih iskaza, na koji način polemiše sa činjeničnim utvrđenjima u pravnosnažnim odlukama. Ovo sa razloga što navodi da su izjave ostalih maloletnika – saizvršioca nelogične i neistinite na šta ukazuje deo iskaza u kome su naveli da je maloletni AA bio jedini koji je oštećenom zadavao udarce, a što ne odgovara opisuju događaja u optužnom aktu, te navode da je AA oštećenog tukao rukama, što je suprotno veštačenju kojim je utvrđeno da je bio šutiran.

Kako, dakle, branilac maloletnog u podnetom zahtevu, kao razlog pobijanja pravnosnažnih rešenja, samo formalno označava povredu zakona zbog koje je podnošenje zahteva dozvoljeno okrivljenom, dok suštinski ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu ocenu dokaza datu od strane nižestepenih sudova, a što ne predstavlja zakonski razlog zbog kojeg je, u smislu odredbe člana 485. stav 4. ZKP, dozvoljeno podnošenje ovog vanrednog pravnog leka okrivljenom i njegovom braniocu zbog povrede zakona, to je Vrhovni sud zahtev branioca maloletnog AA u ovom delu ocenio nedozvoljenim.

Pored navedenog, branilac maloletnog ostalim navodima osporava i utvrđeno činjenično stanje ističući da je iskaz svedoka BB poslužio kao opravdanje zašto su malolenog AA uključili u čitav događaj, koja je navela da je prvi

udarac u glavu oštećenom naneo maloletni VV, da su potom oštećenog šutirala trojica momaka od kojih je jedan bio maloletni VV. Iskaz navedenog svedoka je, po stavu branioca, ostao neocenjen i neanaliziran od strane suda i iz njega se ne može zaključiti da je upravo maloletni AA bio jedan od trojice koji su oštećenom naneli teške telesne povrede, posebno imajući u vidu da je kritičnom događaju prisustvovao i svedok maloletni GG, koji je naveo da su upravo ta ista trojica koja su prethodno tukla oštećenog, neposredno posle kritičnog događaja pomogla BB da podigne oštećenog, a maloletni AA je nakon povređivanja šake, napustio lice mesta i nije pomogao da se oštećeni podigne, niti je sedeo na klupi sa svedokom i oštećenim, pa je jedini zaključak, kako to branilac ističe, da je treći maloletnik koji je naneo povrede oštećenom mogao biti samo svedok GG.

Iznetim navodima branilac okrivljenog u podnetom zahtevu suštinski ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a što ne predstavlja zakonski razlog zbog kojeg je, u smislu odredbe člana 485. stav 4. ZKP, dozvoljeno podnošenje ovog vanrednog pravnog leka okrivljenom i braniocu zbog povrede zakona, iz kog razloga je Vrhovni sud zahtev branioca maloletnog AA i u ovom delu ocenio nedozvoljenim.

Iz iznetih razloga Vrhovni sud je, na osnovu odredaba člana 487. stav 1. tačka 2) ZKP u vezi člana 485. stav 4. ZKP, zahtev za zaštitu zakonitosti branioca maloletnog AA - advokata Ivane Jarkovački Miletić odbacio kao nedozvoljen.

Zapisničar-savetnik | Predsednik veća-sudija

Vesna Zarić,s.r. | Milena Rašić,s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković